

Mál nr. 346/2013
M og
Vátryggingarfélagið V v. Frjálsrar ábyrgðartryggingar A

Kona slasaðist þegar hún féll af hestbaki af hesti á vegum hestaleigu þ. 7.8.2012

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 7.10.2013 ásamt fylgiskjöllum 1-4
2. Bréf V dags. 28.10.2013 ásamt fylgiskjöllum 1-2

Málsatvik.

M segir að hesturinn sem hún hafi setið á og var frá hestaleigunni A hafi tekið á rás um leið og hann kom út fyrir gerði og hafi M misst stjórn á hestinum og ekki fengið neina aðstoð hjá starfsmönnum A og dottið af baki og meiðst. M segir að hún hafi upphaflega farið á bak öðrum hestu frá A og setið hann í ferð sem stóð frá morgni til hádegis, en eftir hádegið hafi hún fengið annann hest og ekki fengið ráðrúm til að kynnast honum áður en haldið var af stað eða fara hring í gerðinu sem hestarnir voru í. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V og telur að slysið megi rekja til rangra starfshátta og viðbragða starfsmanna A og á því beri A skaðabótaábyrgð vegna saknæmrar og ólögmætrar háttsemi starfsmanna A. Af hálfu M er á því byggt að starfsmenn A hefðu átt að leyfa M að kynnast nýja hestinum með því að taka einn hring í gerðinu áður en haldið yrði af stað en með því að gera það ekki hafi starfsmenn A ekki fylgt sínum eigin öryggisreglum. Þá byggir M á því að starfsfólk A hafi ekki komið henna til aðstoðar þó þeir hafi séð að M hafði enga stjórn á hestinum nema í smá tíma þegar henna tókst að stöðva hestinn áður en hann tók á rás á ný. M telur að starfsfólk A hafi ekki vitað hvernig það hafi átt að bregðast við þeim aðstæðum sem M lenti í og verið reynslulítið og því hafi farið svo illa sem raun ber vitni. M byggir einnig á því að hún hafi að öllu leyti farið eftir settum reglum og fylgt leiðbeiningum starfsmanna A. V hafnar bótaskyldu og bendir á að eftir að M hafi stöðvar hestinn hafi hún ákveðið að ríða því til baka og á bakaleiðinni hafi M ákveðið að henda sér af baki með þeim afleiðingum að hún slasaðist. V hafnar því að slys M megi rekja til saknæmrar eða ólögmætrar háttsemi A eða starfsmanna A eða annarra atvika sem A ber ábyrgð á. V segir að öryggisatriðum sé vel háttað hjá A og farið sé yfir öryggisatriði og helstu atriði varðandi það að sitja hest áður en lagt er af stað í hestaferðir. V bendir á staðfestingarblað sem M undirritar um að hún sé fullfær um að taka þátt í hestaferðinni. V segir að ástæða þess að M fékk annann hest eftir hádegishlé hafi verið vegna þess að þess sé gætt að ofgera ekki hestunum. V segir að hesturinn sem M reið í umrætt sinn hafi verið 15 vetra fulltamið og verið í notkun hjá A í tvö ár g alltaf verið mjög finn. Þá bendir V á að M hafi getað stöðvað hestinn og getað farið af baki ef hún treysti hestinum ekki. Þá segir V að A geti ekki borið ábyrgð á því þó að knapar hendi sér af baki ef þeir verða skelkaðir. Þá segir V að leiðsögumaður hópsins sem um ræðir hafi verið vanur knapi og fengið nauðsynlega grunnþjálfun.

Álit.

Af gögnum málsins verður ráðið að M hafði kynnt sér leiðbeiningar og öryggisreglur og taldi sig fullfæra um að fara í ferðina auk þess að gera sér grein fyrir að ferðin gat haft ákveðna hættu í för með sér, en M undirritaði staðfestingu um afþreyingarferðir áður en lagt var af stað í ferðina. Ekki hefur verið sýnt fram á að starfsfólk A hafi með einhverjum hætti brugðist skyldum sínum í umrætt sinn. Þá liggur ekkert fyrir um hest þann sem M sat í umrætt sinn annað en að hann var fulltamin og hafði verið í notkun hjá hestaleigunni í tvö ár. Miðað við þær upplýsingar þá verður það ekki talið að varhugavert hafi verið eða óforsvaranlegt af A að hafa notað hestinn sem M sat

fyrir hana í umrætt sinn. Ekkert hefur komið fram um að eitthvað hafi skort á leiðbeiningar um meðferð hestsins áður en ferðin hófst, sem hefði getað komið í veg fyrir slysið. Þá hefði ferð um gerði það sem hestarnir voru geymdir í og M nefnir, engu breytt miðað við það að M nær að stöðva hestinn eftir að hafa setið hann nokkra stund, en ákvað síðan að halda aftur á stað. Að öllu athuguðu verður ekki talið að sýnt hafi verið fram á að slysið verði rakið til þess að ferðin hafi verið ófullnægjandi eða að það megi að öðru leyti rekja slys M til atvika sem A getur borið ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 26.11.2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.